Contributed by Bert Inwoud
woensdag, 03 februari 2010 - Last Updated woensdag, 03 februari 2010

Dinsdag 2 februari werd in de Brusselse Ancien Belgique het startschot gegeven van een periode van onderhandelingen in de non-profit/social-profit sector. Zo’n 3000 militanten uit heel het land en in gemeenschappelijk vakbondsfront hadden verzamelen geblazen om hun eisenbundel voor een nieuwe CAO voor de periode 2010-2015 voor te stellen. Nadien werd het eisenbundel overgemaakt aan de Vlaamse Eerste Minister Kris Peeters (gelijk met de concentratie van 2 februari van de federale sectoren verzamelden ook de militanten van de Vlaamse sectoren, zoals opvoedingsinstellingen). De optocht eindigde, na een tussenstop langs de Brusselse overheid thv de Wetstraat, waar de federale eisenbundel werd overhandigd bij eerste Minister Yves Leterme.

Tijdens de toespraken in de Ancien Belgique werd vooral nadruk gelegd op de verbetering van de loon- en werkomstandigheden en een betere pensioen voor iedereen. Een volledige 13e maand is één van de belangrijkste eisen. Opmerkelijk in bijna alle tussenkomsten was de afkeer van de toenemende commercialisering van taken in de sector en de roep dat de overheid, als subsidiërende factor, hier paal en perk aan moet stellen.

Evenwichtsoefening

Het opstellen van een eisenbundel voor het kluwen, dat de gezondheidssector is, is geen sinecure. Belangrijk was om in het gemeenschappelijk vakbondsfront geen eisenbundel op te stellen zoals een ‘3-Suisse’ of een ‘La redoute’. Zo is er een duidelijk verschil in visie tussen enerzijds de CNE (LBC in Wallonië en Brussel) en bv BBTK-Setca, waar CNE ijverde voor een loonsverhoging van 15% en géén tweede pensioenpeiler en BBTK bv oorspronkelijk ijvert voor 2x2% opslag + een volledige dertiende

maand. De liberale ACLVB opteerde zelfs in hun oorspronkelijk eisenbundel voor maaltijdcheques, maar dit is gelukkig afgewezen door de anderen omdat hier geen sociale bijdragen op worden betaald. CNE heeft natuurlijk een punt door deze verhoging van 15% te vragen.

De loonsachterstand van de non-profit/social-profit t.o.v. de profitsectoren bedraagt ongeveer 15%. En dit omdat de tweejaarlijkse CAO onderhandelingen in de privé-sector, met loons-en baremaverhogingen, niet van toepassing zijn op onze sectoren. Wij hanteren 5-jarige CAO akkoorden. Op die manier raken onze loonsvoorwaarden steeds achterop op die van de privé-sector. CNE kan dan overschot van gelijk hebben dat de beste garantie voor de eerste peiler van de pensioenen meer koopkracht is, de regering werkt met enveloppes voor de financiering en zij zitten in een ‘ongunstig financieel klimaat’. Dus opteren de andere bonden voor een meer ‘realistisch’ pad. De gemeenschappelijke eisenbundel is een compromis en een evenwichtsoefening.

De ‘Witte Woede’ trekt zich dus weer op gang. De publieke opinie zullen zij zeker en vast achter zich hebben. Samen met patiënten zal er een krachtige vuist moeten gemaakt worden om onze rechtmatige eisen ten gelde te maken. Samen Sterk! Tous Ensemble!

Contributed by Bert Inwoud
woensdag, 03 februari 2010 - Last Updated woensdag, 03 februari 2010

